

Nummela 1909

Kära fröken Bök!

Skrifver i hallen, där kortet redan hänger på väggen,
precis öfver en brist. När det kom, fick Tussi
genast nys om det och kom esotia hit i köns-
håcken för att få sin del af helsningarna.

Jag begagnade mig af tillfället att sätta
kritiken i gång. Den lydde mycket
alvarsamt: "De äro i gentlemanklubbens
alla ense om att fröken Bök är en af
de bästa flickor, som varit här på Nummela"

Tussis egen åsikt var att han skulle ha
fria till fröken, om det hade varit möjligt.
De andra har jag inte frågat.

Samtidigt med kortet till "köns-
håcken" kom ett mycket betecknande till "gentle-
mansklubben" från Julio. Det var en

karl i strolchdräkt som håller en flicka
i famnen, och på bordet står en ölkanne.

Det är Julio själv, som nyttar af friheten.

En angenäm nyhet: fröken Läsä fick vara

i hallen i går. Froken Nyberg som bor i
ett rum är redan öfver i hallen, fröken
Tikotsky och fru Olsson äfventrades, men
Laima ligger igen. Hon Sundell hade
bräp i musklerna kring luftstrupens öppning,
det är en vanerig sjukdom, som botas
blott genom luftombyte.

Just när vi hade farit bort kom den
mångomtalade fotografen, den var
mycket lyckad, jättestor och öppnades
på stationen.

Vi drömmar jag om tiden då jag slipper
bort härifrån. Jag planerar resa.

Tänk nu till södra Ryssland, där blomma
allan af vita akarker, där bölja rändliga
rågäkar, sedan stäppernas fria doft och
bråkiga blommor upp till midjan, sedan
de präktfulla stolta djupblåa floderna.

Det stormiga svarta hafvet, där stjernorna
skola vara så kolossala och himlen så
mörk.

I Kaukasien finnes en dal vid
någon flod, jag tror dalen hetar
Lenkman, där värdeligheten är så
underbart yffrig och rik. Sedan
skulle man fara till Abyssinien
hvar den blåa Nilen tar sitt ursprung,
det härliga landet med evig vår, vidlen
dret rindt. Turkiet få vi ej
heller glömma med resenäkrarna
vid Schipkasaset. Och de leende
soliga grekiska farna. Man skulle
ej bite sig som resande utan
stanna länge öfverallt, gå öfverallt
och undvika kostnader.
Amerika få vi lycklegång med vårt
höga heik. Tänk m. Brasilien, ljusblå
fjärilar med svarta sidenfläckar eller
silfverstoft på vingarna. Grönas
hemlighetfulla vattenväxter med
doftande kalkar. Chile med sina

blomstrande trädgårdar, den äro tyskan
populära, och vi skulle skilja
öfveralt med tyskan. De karibiska
varna med kalibrin, allt är så
fint, så lätts, så färgrikt och
folket ett stort folk. Till Japan,
till de blommande körlärstäderna
det besynnerliga folket, det heliga
berget dit 10000 pilgrimer i
hvita kläder i augusti stiga

och för de solnedgångar. Der
kan man taga på sig 8 sidenslind
ringar utan att bli för tyck. Der
öfver till Mandchuriet, den gräset ^{grö}grö
så fett efter den blodiga gödset.
De de stora floderna, de blåaktiga
skogarna, de svarta åsnållarna
med bländade bister, songöra allt
lyst.

Adjo, må väl.

Edita Yodurum